

Подкрѣпа да си дадеме
 Срѣщу нашитѣ душмани:
 Съсъ дружни сили, юнашки,
 Чудеса можемъ да сторимъ... —
 Орлитѣ ще да прогонимъ,
 С'ловцитѣ ще да се боримъ...“

Туй рѣче Бѣлчо — юнакътъ
 На заешката дружина.
 — „Вѣрно, Бѣлчане, братъ милий!“
 — Екна цѣлата долина.
 Не щешъ ли тъкмо в'туй врѣме
 „Джафъ джафъ!“ — кученце излая,
 Татакъ нѣждѣ далеко
 На градината на края...

Тогава Бѣлчанъ пакъ викна:
 — „О, ужасъ! — Бѣжте другари,
 Спасявайте се юнашки.
 Кой накждѣто прѣвари!“
 Още туй не доизрекълъ,
 Литнаха по вси посоки,
 А Бѣлчанъ — бѣгачъ най славенъ —
 Прѣплува вирѣтъ дълбоки...

Чичо Свѣтлю.

